

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **R., a.s., P. X., K., IČO: X.**, o rozvrhu speňaženého majetku z konkurznej podstaty na odvolanie veriteľa M., s.r.o., P. a veriteľa T., a.s., K. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 12. novembra 2007, č.k.: 4K 166/1999-265, takto

r o z h o d o l:

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 12. novembra 2007, č. k.: 4K 166/1999-265 **p o t v r d z u j e.**

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach uznesením z 12. novembra 2007, č.k.: 4K 166/1999-265 rozhodol o rozvrhu speňaženého majetku z konkurznej podstaty úpadcu R., a.s., P. X., K., IČP: X., tak, že z celkovej sumy 4 078 656,-Sk sa uspokoja pohľadávky proti podstate (odmena správcu konkurznej podstaty a náhrada hotových výdavkov SKP, pracovné nároky), ďalšie pohľadávky proti podstate, pohľadávky veriteľov podľa § 28 ZKV a veriteľov II. triedy. Rozhodol o tom, že neuspokojujú sa pohľadávky veriteľov III. triedy a IV. triedy.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že uznesením Krajského súdu v Košiciach z 13. júla 1999, č.k.: 4K 166/99-9 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu a bol ustanovený správca konkurznej podstaty. Po speňažení konkurznej podstaty správca konkurznej podstaty predložil súdu prvého stupňa konečnú správu spolu s vyúčtovaním

odmeny a náhrady hotových výdavkov, ktorá bola uznesením z 10. júla 2007, č.k.: 4K 166/1999-255 schválená. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17. augusta 2007. Preto súd prvého stupňa v súlade s ust. § 30 ZKV rozvrhovým uznesením rozhodol o výške uspokojenia pohľadávok konkurzných veriteľov.

Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie v zákonom stanovenej lehote konkurzní veritelia č. 1 M., s.r.o., P. a č. 83 – T., a.s., K.

Konkurzný veriteľ č. 1 – M, s.r.o. uviedol, že úpadcovi bol dodaný tovar v nadväznosti na Rámcovú zmluvu z 24. augusta 1998. V tejto zmluve si zmluvné strany dohodli, že vlastnícke právo k dodanému tovaru prechádza na odberateľa až úplným zaplatením kúpnej ceny. Tovar v hodnote 354 334,30,- Sk (resp. zaň získané finančné prostriedky) dodaný M., s.r.o. úpadcovi nikdy neprešli do vlastníctva úpadcu, a preto netvorí súčasť konkurznej podstaty. Úpadca spoločnosti M., s.r.o. nezaplatil za dodaný tovar kúpnu cenu. Preto M., s.r.o. má právo na alebo vrátenie tovaru vo výške 354 334,30,- Sk alebo na finančný ekvivalent (náhradu) za tento svoj tovar, a to mimo konkurzného konania.

Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil.

Konkurzný veriteľ č. 83 – T., a.s. v odvolaní uviedol, že vzhľadom na výšku speňaženého majetku úpadcu a výšku prihlásenej pohľadávky veriteľa č. 83 žiada odvolací súd o prehodnotenie návrhu na rozvrhnutie výťažku medzi veriteľov a schválil iba taký návrh, ktorý by v najvyššej možnej miere zahrnul aj veriteľa č. 83 medzi veriteľov, ktorí budú uspokojení z konkurzu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal odvolanie konkurzného veriteľa č. 1 a č. 83 podľa ust. § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 písm. c/ OSP a dospel k názoru, že odvolaniam nie je možné vyhovieť.

Podľa ust. § 29 ods. 1 ZKV – správca podáva súdu správy o speňažovaní majetku z podstaty. Konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov predloží súdu po speňažení majetku z podstaty.

Ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu - § 19 ods. 1 ZKV.

Podľa ust. § 19 ods. 2 ZKV – súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz.

Konkurzný veriteľ č. 1 na prieskumnom pojednávaní konanom 26. mája 2000 nenamietol súpis konkurznej podstaty predložený správkyňou konkurznej podstaty, ale podal na Krajskom súde v Košiciach žalobu na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, o ktorej Krajský súd v Košiciach rozhodol dňa 2. júna 2004 tak, že žalobu zamietol. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným 20. júla 2004.

Teda rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach z 2. júna 2004 tým, že žalobu konkurzného veriteľa č. 1, zamietlo, odstránilo pochybnosť, či vec má byť zaradená resp. nezaradená do konkurznej podstaty tak, že táto je zaradená do konkurznej podstaty.

K námietke konkurzného veriteľa č. 1 o tom, že ním dodaný tovar v hodnote 354 334,30,- Sk nepatrí do konkurznej podstaty, odvolací súd nemohol prihliadnuť, pretože Krajský súd v Košiciach rozhodol 2. júla 2004 tak, že žalobu zamietol, čím veci žiadané konkurzným veriteľom č. 1 o vylúčenie z konkurznej podstaty, zostali v konkurznej podstate úpadcu ako oprávnené zaradené.

Odvolací súd preto námietku odvolateľa – konkurzného veriteľa č. 1 považoval za právne nedôvodnú.

Podľa ust. § 1 ods. 1 ZKV účelom tohto zákona je usporiadanie majetkových pomerov dlžníka, ktorý je v úpadku.

Cieľom konkurzu alebo vyrovnania je dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku - § 2 ods. 2 ZKV.

Zákon teda predpokladá, že dlžník má viacero veriteľov a zároveň existuje predpoklad, že ich pohľadávky nie je možné uspokojiť z majetku dlžníka v plnej výške. Pomerné uspokojenie má viesť k naplneniu účelu zákona usporiadať majetkové pomery dlžníka a uspokojiť čo najväčší počet veriteľov v zodpovedajúcej miere. Teda uspokojovanie veriteľov závisí od výšky získaných finančných prostriedkov z predaja úpadcovho majetku – konkurznej podstaty a výšky pohľadávok veriteľov prihlásených v konkurznom konaní. Na tento účel správca konkurznej podstaty vypracúva zoznam veriteľov. Zákon o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení zmien a doplnkov v ust. § 32 ustanovuje spôsob – postup pri vysporiadaní všetkých doposiaľ nevysporiadaných pohľadávok veriteľov, t.j. tých ktoré boli priznané na prieskumnom pojednávaní, ale aj tých, ktoré mohli byť, ale neboli uspokojené v priebehu konkurzného konania.

Zákon o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení zmien a doplnkov stanovuje pravidlá pre uspokojenie pohľadávok veriteľov (§ 32 ZKV) tak, že v rozvrhu sa uspokojia pohľadávky, ktoré neboli uspokojené v priebehu konkurzu – t.j. pohľadávky proti podstate a nároky podľa § 31 ods. 1 písm. a/ až c/. Po úplnom uspokojení týchto pohľadávok

sa uspokoja ostatné nároky t.j. pohľadávky oddelených veriteľov (§ 28 ZKV), pohľadávky veriteľov I. triedy, II., III. a IV. triedy.

Za situácie keď výťažok z predaja majetku nepostačuje na úplné uspokojenie všetkých veriteľov tohto istého poradia, rieši zákon ich pomerným uspokojením. Pohľadávky veriteľov ďalších tried zostávajú neuspokojené v plnej výške.

Odvolací súd konštatoval, že pohľadávka veriteľa č. 83 je pohľadávkou zaradenou do IV. triedy, teda k jej uspokojeniu v celom resp. čiastočnom rozsahu môže dôjsť až po uspokojení pohľadávok proti podstate, pohľadávok oddelených veriteľov, veriteľov I., II. a III. triedy.

Vzhľadom na výťažok z predaja konkurznej podstaty v predmetnej veci, pohľadávky veriteľov III. a IV. triedy nebolo možné uspokojiť ani pomerne, a preto zostali neuspokojené v plnej výške.

Prvostupňový súd preto postupoval správne, keď rozhodol napadnutým uznesením o tom, že pohľadávky veriteľov III. a IV. triedy sa neuspokojujú.

Odvolací súd námietku odvolateľa – konkurzného veriteľa č. 83 vyhodnotil ako právne nedôvodnú, keďže uspokojovanie pohľadávok veriteľov – ich poradie je dané zákonom a nemožno dané zákonom poradie meniť podľa názorov veriteľov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach ako vecne správne podľa ustanovenia § 219 OSP potvrdil.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 29. januára 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: